

det herværende Maskin- og Jernstøberi. Hans Stemme i den anførte Egenstab af Arbeidsmand er ogsaa paaført Stemmelisten uuder Nr. 134, og jeg er annodet om her at forstikke det Samme, som ovenfor uuder Nr. 2 osv. Det er Erklæringen; men Forhørene vise, at Manden er kun 37 Aar og staar for 52, og han har dernæst aldrig staaet som Arbeidsmand, skjøndt han har været opført i 2 Aar paa Valglisten. Det er tre Feiltagelser med Hensyn til denne ene Person, jeg nævner dette for Fremtidens Skyld; thi ogsaa jeg vilde ønske, at vi kunde tillægge Embedsmænds Erklæringer noget større Vægt end andre Dødeliges. Saa komme vi til Jørgen Markus Sørensen. Med Hensyn til ham hedder det, at han har stemt paa Christiansen; men det er nu oplyst, at det har han slet ikke. „Efter hans egne og de vedkommende Delegeredes Udtalelser for mig, er Feiltagelse af Bælgerens Person umulig“, da de alle tre ere personlig bekendte med hverandre. De Delegerede havde annodet mig om at fastholde, at J. M. Sørensen har stemt paa Christiansen“. Jeg beder Dem fastholde disse Udtalelser og lægge Mærke til, hvilket Resultat Forhøret giver. Det giver da som Resultat, at af de to Delegerede, med Hensyn til hvilke der altsaa siges udtrykkelig i Erklæringen, — jeg beder Dem fastholde dette —, at J. M. Sørensen har stemt paa Christiansen og udtalt for mig, at Feiltagelse af Bælgerens Person var umulig, da de alle tre ere personlig bekendte med hverandre, nemlig de to Delegerede og J. M. Sørensen, erklærer den ene Delegerede, Vinhandler Schallburg, som førte Valglisten, at Valgbestyrelsens Formand ikke har rettet det Spørgsmaal til ham, om han kjendte Markus Sørensen, og at han endnu mindre har rettet nogen Anmodning til Formanden om at fastholde, at J. M. Sørensen har stemt paa Christiansen, at han overhovedet ikke har talt med Formanden før Erklæringens Afgivelse. Den anden Delegerede, Jernstøber Sørensen, der førte Stemmelisten, har forklaret, at Valgbestyrelsens Formand efter Mødet med de Delegerede og før Erklæringens Afgivelse har været hos ham og rettet det Spørgsmaal til ham, om Markus Sørensen havde stemt paa Christiansen. Dertil har han svaret, at det vidste han ikke, vel kjendte han Markus Sørensen, men han havde aldeles ikke lagt Mærke til, om det var denne eller en anden, der havde afgivet den beridste Stemme. Kun vidste han, at han efter Valglisteførerens Diktat havde anført Markus Sørensen som stemmende paa Christiansen. Og dog var det efter de Delegeredes Udtalelse umuligt, at der kunde finde nogen Feiltagelse i saa Henseende Sted; men før Erklæringens Afgivelse findes det, at han sagde, at han ikke vidste, om Markus Sørensen havde stemt. Paa Spørgsmaal af Formanden, om det muligvis ikke kunde være Markus Sørensen, der havde stemt saaledes, fra-

rede Jernstøber Sørensen, at denne Mulighed kunde han ikke benegte. Derimod har han ikke annodet Formanden om at erklære, at J. M. Sørensen, hvorved her forstaaes Markus Sørensen, havde stemt paa Christiansen. Jeg skal ikke fremdrage flere Eksempler. Jeg har troet det rigtigt at fremdrage dette til uparistisk Oplysning om Sagen, ikke af Rethaveri ligeoverfor de to ærede Medlemmer, der have angrebet mig, heller ikke fordi jeg skulde nære nogen Løvl om vore Embedsmænds Hæderlighed, thi jeg nærer ikke nogen Løvl om Folks Redelighed eller Retstæfthed, og jeg veed, at det er menneskeligt at tage fejl. Her synes det mig imidlertid, at Fejlen er saa stor, at jeg ikke kan forstaa, at en retstæf og hæderlig Embedsmand, som jeg fra alle Sider hører, at Decker er, har kunnet tage i den Grad fejl. Hvad ellers selve Sagen angaar, tror jeg ikke, at Nogen, der rigtigt overveier hele Spørgsmaalet, kan sige Andet, end at her er Grund til at forkaste Valget. Naar det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) har rettet en Bebreidelse imod Ordføreren med Hensyn til hans Indsigelse mod Valglisterne, da er jeg ikke enig med ham deri; disse Valglistere ere meget skjodesløst affattede, og deri have ogsaa Klagerne havt fuldstændig Ret baade hvad angaar Navn, Bopæl og alle disse andre Ting, der fordres i Valgloven, og med Hensyn til hvilke der har fundet Uføjeligheder Sted. Naar der paa den anden Side er blevet lagt stærk Vægt paa det stedsfundne Valgtryk, vil jeg sige, at vi jo en senere Dag faae Leilighed til at komme ind paa disse Principer, der jo ere Samvittighedsspørgsmaal. Jeg vil dog sige, at det forekommer mig, at vi skulle passe paa at drage den rette Grændse for den almindelige Valgrets frie Bevægelse, vi skulle vogte os for at spænde den almindelige Valgret, naar den rigtigt skal røre sig foran et Valg, i Spændetrøtte. Efter min Mening, siger jeg her, vil Folkethinget, hvis det gjør det, spænde sine nærmeste Venner ind, men man spænder ikke de Andre ind, medmindre man kan passe paa netop at træffe paa et Sted, hvor alle Samvittighederne kunne siges at føle sig trufne. Med Hensyn til det Tuelsbergiske Brev vil jeg sige som mangleaarig Valgagitator, som Medlem af Folkethinget, der har agiteret for mit Parti i mangfoldige Aar, at jeg aldeles Intet har at indvende imod dette Brevs politiske Indhold. Jeg erklærer, at Spire fra sit Standpunkt har Ret til at angribe os selv ud over det, som maaste er sandt, det har samme Ret som Venstre, der maaste i en varm Vending kan agitere stærkere ligeoverfor Spire, end det maaste fuldt ud er sandt. Jeg siger, vi kunne ikke spænde Lanterne fra Spire eller Venstre, fra Reactionen eller Radikalismen, hvad man nu vil kalde det, i bestemte Former, og sige: Naar J yttre Oder saaledes, er det tilladeligt, naar J yttre Oder saaledes, er